

• Την ώρα που μέσα στο ελληνικό κοινοβούλιο οι Έλληνες βουλευτές έδιναν (ή όχι) ψήφο εμπιστοσύνης στην ανασχηματισμένη κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, οι «Αγανακτισμένοι» έστηναν στην πλατεία Συντάγματος την δική τους κάλπη «μη εμπιστοσύνης». Τελικά, η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου πήρε το «ΝΑΙ» από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, όμως η κοινωνία συνεχίζει να λέει «ΟΧΙ». Πάντως, το τέχνασμα του ανασχηματισμού και της τοποθέτησης του Ευάγγελου Βενιζέλου στο υπουργείο Οικονομικών και στην αντιπροεδρεία της κυβέρνησης έπιασαν τόπο στους κόλπους του κυβερνώντος κόμματος (και μόνο). Συν τοις άλλοις μέτρησε για τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κι η βεβαιότητα πως αν διεξαχθούν εκλογές αρκετοί θα χάσουν την έδρα τους. Οπότε, δεν είχαν παρά να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, την ώρα που ο λαός διαδήλωνε για μία ακόμη φορά στην πλατεία Συντάγματος.

• Ένα από τα μεγάλα μειονεκτήματα της σημερινής δυτικού τύπου δημοκρατίας είναι πως δεν είναι ούτε συμμετοχική, ούτε άμεση. Η φωνή των πολιτών δεν εισακούεται κι η γνώμη τους υπολογίζεται μία φορά την τετραετία. Οι κάλπες «μιλούν» κάθε τέσσερα χρόνια, τη στιγμή που οι εξελίξεις τρέχουν καθημερινά κι οι σημαντικές αποφάσεις παίρνονται κάθε τρεις και λίγο χωρίς να ερωτηθεί κανείς. Υπάρχει μία θολή, αωρούμενη «λαϊκή εντολή», που όμως δεν μπορεί να κουβαλά και να συγχωρεί πάσα νόσο και πάσα αμαρτία.

• Το σύμπτωμα της ουσιαστικής απομόνωσης των λαών και των συμφερόντων του από τα κέντρα πολιτικής και δικαστικής εξουσίας δεν είναι σημερινό και γι' αυτό τις τελευταίες δεκαετίες υπήρξε η πλήρης απαξίωση των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, διεκδικήσεων και διαδικασιών. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός που ακούγαμε τους πολιτικούς να κατηγορούν την κοινωνία για απάθεια, τη στιγμή που οι περισσότερες κυβερνήσεις ανά τον κόσμο αποτελούν εκ προοιμίου οικτρές μειοψηφίες του συνολικού πληθυσμού του κάθε κράτους. Ακόμη μικρότερες μειοψηφίες εξουσιαστών κρατούσαν και κρατούν τις τύχες του κόσμου στα χέρια τους.

• Είχαμε αναφέρει σε περασμένη μας έκδοση πως ο Αριστοτέλης είχε διδάξει τον Μέγα Αλέξανδρο πως ο άνθρωπος είναι «φύσει πολιτικό ον» κι ότι μόνο μέσα σε οργανωμένο κράτος μπορεί να βρει τον αληθινό του προορισμό. Κατά τον Αριστοτέλη, το κράτος αυτό συντίθεται από τους πολίτες που συμμετέχουν ισότιμα τόσο στην διακυβέρνηση όσο και στην απονομή δικαιοσύνης. Τις τελευταίες δεκαετίες οι λαοί έχουν μείνει μακριά και από την διακυβέρνηση και από την απονομή δικαιοσύνης, γεγονός που δημιούργησε μία φυσιολογική αποξένωση κι αποστροφή για τα πολιτικά δρώμενα. Και τον στραγγαλισμό της κοινωνίας.

• Ξαφνικά, όμως, το σύστημα «μπούκωσε», το καζάνι άρχισε να

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΔΙΑΚΟΠΕΣ!

«Τι οχτώ, τι εφτά, τι εννιά, το ταξίδι από μέσα αρχινά. Γεια»
Λίνα Νικολακοπούλου

Ποιος φοβάται τη συμμετοχική δημοκρατία;

βράζει. Οι εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο ακολουθήθηκαν από κοινωνικές αναταραχές στην Ευρώπη, με κύριο εκφραστή το κίνημα των «Αγανακτισμένων». Οι λαοί διαδηλώνουν κατά των τραπεζών, των πολυεθνικών μονοπωλίων, των διεθνών οικονομικών φορέων και των κεντρικών εξουσιών και κατεστημένων και ζητούν συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων και στην απονομή των ευθυνών που δεν αποδίδονται παρά σε εξαιρετικές περιπτώσεις κι επιλεκτικά. Ζητούν την αλλαγή του πολιτικού συστήματος, είκοσι μόλις χρόνια μετά τον τερματισμό του «ψυχρού πολέμου» και την εξαφάνιση του «αντίπαλου δέους».

• Οι λαοί αντιδρούν, υποκινούμενοι όχι από κόμματα αλλά από ανάγκη για επιβίωση. Η ανάγκη τους ώ-

θησε και τους ωθεί να βγουν στις πλατείες για να διαδηλώσουν ειρηνικά τη θέλησή τους για αλλαγή του πολιτικού συστήματος που δηλητηριάζει τη ζωή και τα όνειρά τους. Την Τρίτη 5 Απριλίου 2011, σε συνέντευξή του στην εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα» του ANTI, ο Μίκης Θεοδωράκης είχε εύστοχα επισημάνει πως γράφεται η ιστορία: «Αυτοί που κάνανε την αντίσταση τι ήταν; ανθρωπάκια ήταν. Αλλά η κατάσταση τους έκανε ήρωες. Αυτοί που βασανίστηκαν στη χούντα ήταν ανθρωπάκια. Κι εμείς είμαστε ανθρωπάκια. Αλλά οι συνθήκες θα μας κάνουν να γίνουμε ήρωες. Και θα γίνουμε ήρωες. Να είστε βέβαιτοι».

• Το μόνο σίγουρο είναι ότι οι «ήρωες» έχουν ήδη βγει στις πλατείες και κανείς δεν μπορεί να υποκριθεί ό-

τι δεν τους βλέπει ή δεν τους ακούει. Τα στοιχεία της άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας που πολλοί ονειρεύθηκαν υπάρχουν σε αυτό το κίνημα των «Αγανακτισμένων» κι αυτό που αναζητείται πλέον είναι πως θα μορφοποιηθεί και διατηρηθεί σαν πολιτική και κοινωνική πρακτική κι εφαρμογή. Αυτή θα είναι η ουσιαστική επιτυχία και συνεισφορά. Και μάλιστα σε μία συγκυρία κατά την οποία οι «Αγανακτισμένοι» τρομάζουν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, κάθε πολιτικής απόχρωσης.

Ερωτήματα

Ο υφυπουργός Γιάννης Μανιάτης δήλωσε στην αποκλειστική του συνέντευξη στην εφημερίδα μας που δημοσιεύσαμε χθες πως «η Ελλάδα διαθέτει σημαντικό ορυκτό πλούτο». Δεν διαφωνούμε. Το θέμα είναι αν αυτός ο ορυκτός πλούτος έχει υποθηκευθεί (όπως και τα υπόλοιπα) μέσω μνημονίου στην τρούικα και στους δανειστές και πιστωτές της Ελλάδας... Αυτό είναι σήμερα το ζητούμενο. Γιατί έχει ακουστεί κι η άποψη ότι ένας από τους λόγους που υπογράφηκε το μνημόνιο ήταν για να υφαρπαχθεί ο μεγάλος ορυκτός πλούτος της Ελλάδας. Την ίδια στιγμή η Ελλάδα δεν έχει προχωρήσει στην ανακήρυξη της ΑΟΖ (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη), όπως έχει κάθε δικαίωμα - κι έχουν κάνει όλα τα γειτονικά κράτη - για να προστατευτεί τα συμφέροντά της. Γιατί;

Κλεψύδρα

Άσχετα με όσα ειπώθηκαν και γραφθηκαν σχετικά με την (αποτυχημένη) πρόσφατη προσπάθεια του Γιώργου Παπανδρέου για σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας, ένα μάλλον ήταν το συμπέρασμα. Η κυβέρνηση έχει κατανοήσει το χάσμα που την χωρίζει από τη λαϊκή βούληση κι έχει συνειδητοποιήσει πως παίζει πλέον με τον χρόνο. Γι' αυτό ξαφνικά όλοι τρέχουν να προλάβουν. Με φόντο τις εκλογές που πλησιάζουν...

Αηδία

Συνεχίζουν απτόητοι οι Σκοπιανοί να παραχαράσσουν την Ιστορία και να καπληύονται την ιστορική κι εθνική κληρονομιά των Ελλήνων. Ότι και να γράψουμε θα είναι λίγο για να περιγράψει το απύθμενο θράσος των Σκοπιανών και την ασεϊρέυτη αηδία που προκαλούν ενέργειες όπως αυτή του σπασίματος του αγάλματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην πλατεία των Σκοπίων (βλ. σελ. 16). Δεν καταλαβαίνουν ότι ξεφτιλίζονται και προκαλούν και πως θα έλθει η ώρα να λογοδοτήσουν;

Διακοπές

Από σήμερα και για ενάμιση μήνα ο γράφων θα βρίσκεται σε διακοπές, οπότε θα απουσιάσει κι η στήλη από κοντά σας το ίδιο διάστημα. Θα τα ξαναπούμε τον Αύγουστο. Μέχρι τότε η εφημερίδα μας θα βρίσκεται στα ικανά χέρια των άξιων συνεργατών μας, προεξάρχοντος του Γιώργου Χατζηβασιλη και στα αθλητικά του Γιώργου Σταυρουλάκη. Είς το επανιδείν.

Παροιμιώδεις εκφράσεις

Η προέλευση γνωστών φράσεων και λέξεων

Τα σπάσαμε

Οι αρχαίοι Μακεδόνες, την παραμονή του γάμου τους, έβγαιναν με φίλους στο κνήγι, στο οποίο έπρεπε απαραίτητα να σκοτώσουν ένα αγριογούρνο, για να το προσφέρουν σαν δώρο στη νύφη. Οι Θρακιώτες, πάλι, την ημέρα του γάμου τους, έπρεπε να ημερέψουν ένα άγριο άλογο, από τα γνωστά θρακικά άλογα, που την παλιά εποχή θεωρούνταν τα πιο άγρια του κόσμου.

Αλλά το πιο παράξενο έθιμο που κρατάει από τα αρχαιότερα μινωικά χρόνια, είναι των Κρητικών. Από την παραμονή του γάμου τους οι Κρητικοί συγγεντρωναν σε ένα μεγάλο δωμάτιο διάφορα πηλίνα βάζα κι ενώ τραγουδούσαν και χόρευαν, τα έσπαζαν ένα ένα. Η συνήθεια αυτή με τον καιρό, γενικεύτηκε σε όλη την Ελλάδα κι έτσι σήμερα όχι μονάχα σε γάμους, αλλά και σε κάθε είδους διασκέδαση, οι Έλληνες τους αρέσει πάνω στον ενθουσιασμό τους να σπάνε ποτήρια και πιάτα. Από αυτό άλλωστε, βγήκε η φράση «τα σπάσαμε» που τη λέμε μετά από κάθε διασκέδαση.